

Sygn. akt. I C 1293/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Baca

Protokolant: Piotr Józwik

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2016r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko (...)S.A. z siedzibą we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia w całości wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny Nr (...)z dnia 24 stycznia 2011r, wystawiony przez stronę pozwaną (...)S.A. przeciwko powódce M. D., któremu klauzulę wykonalności nadał Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków Wydział I Cywilny postanowieniem z dnia 12 września 2011r, wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 279/11;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 8856zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego we Wrocławiu) kwotę 17584zł tytułem opłaty od pozwu, od której uiszczenia powódka była zwolniona.

Sygn. akt I C 1293/13

UZASADNIENIE

Powódka M. D. (poprzednio B.) wniosła przeciwko stronie pozwanej (...)S.A. z siedzibą we W. pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyków z dnia 12 września 2011r.

W uzasadnieniu pozwu powódka zarzuciła, że postanowienia umowy kredytowej zawartej przez nią ze stroną pozwaną są niezgodne z prawem w zakresie zapisu dotyczącego przewalutowania kredytu z waluty frank szwajcarski na złoty polski. W jej ocenie zapis ten nie wiąże kredytobiorcy będącego konsumentem, gdyż stanowi niedozwoloną klauzulę umowną. Podniosła, że przesłanka do przewalutowania kredytu bez zgody klienta określona jest na tyle nieprecyzyjnie, że daje przedsiębiorcy wolną rękę zarówno w interpretacji tego postanowienia, jak i w dokonaniu zmiany waluty kredytu. Powódka zarzuciła, że pozwany bank na żadnym etapie procesu wypowiedzania umowy nie poinformował jej o przewalutowaniu kredytu na polską walutę, jednak w całym procesie pobierania odsetek od kredytu denominował raty do aktualnie obowiązującego kursu. W ocenie powódki rażące naruszenie interesów konsumenta jest ewidentne, skoro przewalutowanie kredytu może nastąpić właśnie w najmniej odpowiednim dla kredytobiorcy momencie, tj. po znacznym wzroście kursu obcej waluty. Powódka stwierdziła, że pozwany bank przed zerwaniem umowy nie podjął próby jej renegotjacji. W jej ocenie strona pozwana nie uczyniła tego, gdyż z uwagi na umocnienie się franka

szwajcarskiego względem waluty polskiej aż o 50%, byłoby to dla banku niekorzystne. Powódka wskazała, że środki z kredytu miały być przeznaczone na rozwinięcie przedsięwzięcia biznesowego w Afryce Południowej, jednak z uwagi na problemy finansowe jej i jej męża nie była w stanie spłacać kredytu. Dodała, że w chwili obecnej jej sytuacja majątkowa uległa poprawie i jest w stanie renegecjonować warunki zwrotu pieniędzy stronie pozwanej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...)S.A. we W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Strona pozwana przyznała, że w dniu 12 listopada 2008r. zawarła z powódką umowę pożyczki hipotecznej nr (...), która była pożyczką w PLN indeksowaną do waluty obcej – franka szwajcarskiego. Zaprzeczyła jednak jakoby powódka nie posiadała informacji o przewalutowaniu kredytu, wskazując, że zgodnie z zapisem §7 ust. 6 umowy pożyczki „kwoty rat spłaty pożyczki indeksowanej do waluty obcej określone są w walucie obcej a spłacane w PLN, przeliczone po kursie sprzedaży danej waluty zgodnie z Tabelą obowiązującą w dniu poprzedzającym dzień spłaty raty określony w umowie.” Podniosła, że pożyczkobiorca posiadał również informacje w zakresie sposobu rozliczeń dokonanych po wypowiedzeniu umowy, albowiem wynikało to z § 11 ust. 5 umowy. Dodała, że powódka, zawierając umowę pożyczki, podpisała również oświadczenie, że przedstawiono jej zarówno ofertę kredytu w złotych polskich jak i kredytu indeksowanego do waluty franka szwajcarskiego. Będąc w pełni poinformowaną o tym, że w okresie obowiązywania umowy kredytu może wystąpić niekorzystna zmiana kursu waluty indeksacji, powódka świadomie zdecydowała się na zaciągnięcie zobowiązania w walucie indeksowanej do kursu franka szwajcarskiego. Również sama umowa kredytu w §6 ust. 2 zawierała zapis o ponoszeniu przez klientkę ryzyka kursowego związanego z walutą indeksacji. Strona pozwana dodała, że przed wysłaniem wypowiedzenia umowy, a także jeszcze przed uprawomocnieniem się wypowiedzenia, pracownik windykacji terenowej banku kilkakrotnie kontaktował się z powódką, która deklarowała wpłaty, a następnie łamała złożone deklaracje. Strona pozwana podniosła nadto, że nie może ponosić odpowiedzialności za kłopoty finansowe powódki lub inne zdarzenia losowe, na które powódka powołuje się w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 października 2008r. powódka M. B. (1)(obecnie D.) złożyła w (...)S.A. wniosek o udzielenie pożyczki hipotecznej w wysokości 214000zł z okresem spłaty wynoszącym 240 miesięcy, wskazując jako zabezpieczenie kredytu nieruchomość przy ul. (...) we W. o wartości 343000zł.

Dowód: wniosek o udzielenie pożyczki – k. 222 – 225.

Następnie w dniu 12 listopada 2008r. powódka zawarła z pozwanym (...)S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki hipotecznej nr (...) na warunkach określonych w umowie oraz w „Regulaminie udzielania kredytów i pożyczek hipotecznych przez (...)S.A.” Ustalono, że kwota pożyczki 204717zł spłacana będzie w ratach annuitetowych, a jako walutę indeksacji wskazano frank szwajcarski przy okresie kredytowania wynoszącym 240 miesiące (§1 pkt 3 umowy). W §1 pkt 4 umowy postanowiono, że kwota pożyczki wyrażona w walucie obcej według kursu kupna waluty określonego w Tabeli obowiązującej w Banku na dzień sporządzenia umowy wynosi 91244,87 CHF, przy czym kwota ta ma charakter informacyjny i nie stanowi zobowiązania banku, zaś wartość pożyczki wyrażona w walucie obcej w dniu uruchomienia pożyczki lub pierwszej transzy może być różna od podanej w tym punkcie. Strony ustaliły, że pożyczka zostanie przeznaczona na dowolny cel (§2 umowy). Zgodnie z §4 umowy zabezpieczeniem pożyczki było m.in. ubezpieczenie pożyczki w (...) S.A, a także ubezpieczenie na życie kredytobiorcy na kwotę stanowiącą 100 % sumy kredytu.

Zgodnie z §6 pkt 2 umowy pożyczka była oprocentowana wg zmiennej stopy procentowej składającej się ze stałej w okresie kredytowania marży Banku oraz aktualnej w danym kwartale stopy bazowej, ogłaszanej w Tabeli obowiązującej w Banku. Oprocentowanie pożyczki w stosunku rocznym w dniu zawarcia umowy wynosiło 7,85%. Zmiana wysokości oprocentowania mogła nastąpić w przypadku zmiany stopy bazowej określonej dla danej waluty lub zmiany parametrów finansowych rynku pieniężnego i kapitałowego w kraju (lub krajów zrzeszonych w UE), którego waluta jest podstawą indeksacji. O każdej zmianie oprocentowania bank miał zawiadomić kredytobiorcę na piśmie.

Zmiana wysokości oprocentowania dokonana zgodnie z niniejszym postanowieniem nie stanowiła zmiany umowy, a kredytobiorca ponosił ryzyko związane ze zmianą wysokości stopy bazowej, mającej bezpośredni wpływ na wysokość miesięcznych rat spłaty. Nadto wskazano, że kredytobiorca zaciągający pożyczkę indeksowaną do waluty obcej ponosi dodatkowe ryzyko kursowe, tj. ryzyko wynikające z wahań ceny danej waluty w okresie spłaty pożyczki, co może mieć również wpływ na wysokość innych opłat, np. z tytułu ubezpieczenia.

Strony w §7 pkt 1 umowy postanowiły, że kredytobiorca zobowiązany będzie do spłaty pożyczki w miesięcznych ratach spłaty określonych w §1 pkt. 3.8 (raty annuitetowe), których liczba miała odpowiadać okresowi kredytowania wskazanemu w §1 pkt 3.7. (240 miesięcy).

Zgodnie z §7 pkt 6 umowy kwoty rat spłaty pożyczki indeksowanej do waluty obcej miały być określone w walucie obcej, a spłacane w PLN, przeliczone po kursie sprzedaży danej waluty zgodnie z tabelą obowiązującą w dniu poprzedzającym dzień spłaty raty określonym w umowie. Koszty związane z nie wykonywaniem zobowiązań wynikających z umowy pożyczki lub umów zabezpieczeń przez kredytobiorcę lub osoby, które ustanowiły prawne zabezpieczenie spłaty pożyczki, w tym także koszty monitoringu i windykacji obciążały kredytobiorcę, zgodnie z obowiązującą Tabelą, a w przypadku skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego lub egzekucyjnego, również koszty sądowe i egzekucyjne zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa (§ 7 pkt 14 umowy).

W § 10 pkt 3 umowy powódka oświadczyła, że została poinformowana o ponoszeniu ryzyka zmiany kursów walutowych (ryzyka walutowego) oraz ryzyka zmiany stopy procentowej oraz o tym, iż zmiana kursu walutowego oraz zmiana stopy procentowej będzie miała wpływ na wysokość zadłużenia z tytułu pożyczki oraz wysokość rat spłaty. Ponadto powódka oświadczyła, że poniesie to ryzyko.

Zgodnie z §11 pkt 1 umowy strony ustaliły, że umowa może zostać rozwiązana przez bank w formie pisemnej z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia, z tym zastrzeżeniem, że wypowiedzenie umowy przez bank mogło nastąpić w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków umowy albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej. W przypadku kredytu indeksowanego do waluty obcej bank w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowy, miał dokonać przewalutowania całego wymagalnego zadłużenia na PLN, z zastosowaniem aktualnego na dzień przewalutowania kursu sprzedaży waluty, określonego w Tabeli (§ 11 pkt 5 umowy).

W §14 pkt 5 umowy bank zastrzegł sobie prawo do zmiany stawek procentowych i kwotowych ujętych w tabeli w okresie obowiązywania umowy, wyłącznie z ważnych przyczyn, w szczególności gdy nastąpi zmiana parametrów rynkowych, środowiska konkurencji, przepisów prawa, zmiana stopy inflacji bądź innych warunków makroekonomicznych, zmiana zakresu i/lub formy realizacji określonych czynności i usług, lub zmiana wysokości kosztów operacji i usług ponoszonych przez Bank.

Dowód: umowa pożyczki z dnia 12.11.2008r. – k. 45 – 50.

W dniu zawarcia umowy pożyczki kurs franka szwajcarskiego wynosił 2,5334zł.

Dowód: zestawienie kursu franka – k. 210v.

Ustalaniem kursu walut ujętych w tabeli pozwanego banku zajmują się pracownicy zatrudnieni w jednostce (...)S.A. Dokonują oni rewizji stawek rynkowych w odniesieniu do kursu walut na rynkach hurtowych. Pracownicy obserwują cenę pieniądza na rynkach hurtowych i na bazie tego kursu wyznaczany jest kurs kupna i sprzedaży waluty dla klientów detalicznych. Od kursu walutowego ustala się spread, który stanowi pochodną analizy ofert stawek rynkowych. (...)S.A. analizuje spread oferowany przez inne banki i przyjmuje spread na środkowym poziomie. Pracownicy mają dostęp do aplikacji (...), która w trybie rzeczywistym pokazuje, jaki jest kurs na rynkach hurtowych. Algorytm wyznaczania kursu polega na tym, że w określonym oknie czasowym liczona jest mediana. Pozwany bank nabywa franki szwajcarskie po kursie bliższym kursowi rynkowemu na rynkach światowych hurtowych. Ponosi on koszty związane z ustalaniem kursu walut i nabywaniem walut, obejmujące koszty pracownicze, infrastrukturę, koszty ustalania dostępu do danych, koszty

wynikające ze zmiany kursów walut i z poziomu spreadu. Bank, udzielając kredytu w CHF, dokonuje sprzedaży waluty i tak otrzymaną kwotę w PLN przeznacza na sfinansowanie wypłaty kredytu. Jeśli klient banku dokonuje następnie spłaty kredytu w PLN, bank dokonuje transferu wpłaty na CHF.

Dowód: zeznania świadka M. K. – k. 253 (00:07:20, 00:07:44, 00:08:18, 00:09:52, 00:10:39, 00:11:12, 00:12:30, 00:15:24, 00:17:10), 254 (00:17:49, 00:24:38 – 00:28:05).

Przed zawarciem umowy pożyczki powódka w dniu 30 września 2008r. złożyła podpis pod oświadczeniem o następującej treści: „Oświadczam, że jestem świadomy, iż oprocentowanie kredytu/pożyczki jest zmienne i w okresie obowiązywania umowy kredytu/pożyczki może ulec podwyższeniu w związku ze wzrostem stopy referencyjnej (...) lub (...), co spowoduje podwyższenie kwoty spłacanej przeze mnie raty. Jednocześnie potwierdzam otrzymanie informacji (w postaci symulacji wysokości rat) o kosztach obsługi kredytu/pożyczki w przypadku niekorzystnej dla mnie zmiany stopy procentowej. Oświadczam, iż po zapoznaniu się z występującym ryzykiem wynikającym ze zmiennej stopy referencyjnej wnioskuję o udzielenie kredytu/pożyczki oprocentowanego/ej według zmiennej stopy procentowej”

Tego samego dnia powódka podpisała także oświadczenie o treści: „Oświadczam, że przedstawiono mi ofertę kredytu hipotecznego/konsolidacyjnego/pożyczki hipotecznej w złotych oraz indeksowanego do waluty obcej. Po zapoznaniu się z tą ofertą zdecydowałem, że dokonuję wyboru oferty kredytu/pożyczki hipotecznej w złotych oraz indeksowanego do waluty obcej, mając pełną świadomość, iż w okresie obowiązywania umowy kredytu/pożyczki może nastąpić niekorzystna dla mnie zmiana kursu waluty indeksacji kredytu/pożyczki, co spowoduje podwyższenie kwoty kredytu/pożyczki a także odsetek/kwoty raty kapitałowo-odsetkowej przypadających do spłaty, a wyrażonych w złotych. Zmiana ta może mieć również wpływ na wysokość innych opłat, np. z tytułu ubezpieczenia. Potwierdzam zapoznanie się z symulacją kosztów obsługi kredytu/pożyczki w przypadku niekorzystnej zmiany kursu waluty. Oświadczam, iż po zapoznaniu się z występującym ryzykiem kursowym wnioskuję o udzielenie kredytu/pożyczki indeksowanego/ej do waluty obcej”.

Powódce przedstawiono wówczas symulację obsługi ww pożyczki, w której raty kapitałowo – odsetkowe pożyczki w CHF wynosiły po indeksacji od 991zł 50gr do 1646zł 65gr, a w PLN od 1412zł 23gr do 1996zł 04gr.

Dowód: oświadczenia – k. 51,

symulacja kosztów obsługi kredytu – k. k. 51 verte.

Powódka z wykształcenia jest ekonomistką, studiowała na kierunku marketing i zarządzanie. Podjęła decyzję o zawarciu umowy pożyczki indeksowanej do CHF, uznając, że jest ona bardziej dla niej korzystna niż pożyczka w PLN. Miała wówczas świadomość istniejącego ryzyka kursowego.

Kwotę pożyczki zamierzała częściowo zainwestować w Afryce Południowej, a częściowo przeznaczyć na remont mieszkania, zakup samochodu oraz aparatu fotograficznego.

Dowód: przesłuchanie powódki M. D. – k. 90 (00:10.01), k. 261 (00:27:52, 00:28:37, 00:30:41), 262 (00:43:07).

Procedura zawierania umowy pożyczki między stronami trwała około 2-3 tygodni. Przed podpisaniem umowy powódka odbyła kilka spotkań z doradcą klienta w placówce pozwanego banku. W trakcie tych spotkań powódka uzyskała informacje na temat umowy pożyczki, otrzymała dokument umowy do zapoznania się z nim oraz formularze do wypełnienia. Pracownik banku poinformował powódkę m.in, że pożyczka jest udzielana w walucie obcej, której kurs w stosunku do PLN jest zmienny, a ryzyko tych zmian (tj. ryzyko kursowe) ponosi kredytobiorca. Po wypełnieniu formularzy i dostarczeniu ich do (...)S.A, powódka po jakimś czasie otrzymała informację, że przeszła pozytywną weryfikację i może podpisać umowę pożyczki.

Dowód: zeznania świadka D. D. - k. 242 (00:30:35, 00:34:09, 00:35:40),

zeznania świadka W. B. – k. 259 (00:08:50 - 00:20:47),

przesłuchanie powódki M. D. – k. 261 (00:28:37, 00:28:48).

W 2009 r. powódka z powodu problemów finansowych związanych m.in. z utratą pracy zaprzestała spłacania rat pożyczki.

Dowód: zeznania świadka D. D. - k. 241 (00:22:14, 00:23:28).

Następnie w 2010r. strona pozwana wypowiedziała powódce umowę pożyczki z uwagi na zaległości w jej spłacie.

Dowód: przesłuchanie powódki M. D. – k. 90 (00:10:34),

przesłuchanie powódki M. D. – k. 261 (00:38:23).

Powódka nie kwestionowała tego wypowiedzenia. Zwróciła się jednak do pracownika działu windykacji pozwanego banku, przedstawiając propozycję spłaty pożyczki w niższych ratach, tj. w wysokości około 1000 zł miesięcznie. W tym czasie rata pożyczki wynosiła ok. 2000zł. Strona pozwana nie podjęła z powódka negocjacji w tym zakresie.

Dowód: zeznania świadka D. D. - k. 241 (00:22:36),

przesłuchanie powódki M. D. – k. 90 (00:12:20).

W dniu 28 stycznia 2011r. (...)S.A. we W. wniósł do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)wystawionemu przeciwko powódce.

Dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zał. – k. 3 - 15 akt ww sprawy o sygn. I Co 279/11.

Powyższy tytuł egzekucyjny wystawiony został w dniu 24 stycznia 2011r. Wskazano w nim, że w księgach bankowych na dzień 24 stycznia 2011r. figurowało zadłużenie dłużniczki M. B. (1) z tytułu niezapłaconej należności kredytowej wynikającej z zawartej umowy pożyczki nr (...) z dnia 12 listopada 2008r. Podano, że bankowi przysługuje wobec dłużniczki roszczenie o zapłatę kwoty 288.622,53zł, a na wymagalne zadłużenie składa się:

1. kapitał w kwocie 274 081,90zł,

2. odsetki umowne naliczone za okres od dnia 17 maja 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. w kwocie 7971,23zł,

3. odsetki karne naliczone za okres od dnia 17 maja 2010r. do dnia 23 stycznia 2011r. w kwocie 5430,40zł

oraz dalsze należne odsetki umowne naliczone od dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty od niespłaconego kapitału według zmiennej stopy procentowej, która na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynosiła 21% w stosunku rocznym (czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP),

4. koszty windykacji w kwocie 18zł,

5. zaległe opłaty za ubezpieczenie kredytu i nieruchomości w kwocie 1121zł.

Dowód: odpis bankowego tytułu egzekucyjnego – k. 5 ww akta o sygn. I Co 279/11.

Postanowieniem z dnia 12 września 2011r, wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 279/11, Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)wystawionemu przez wierzyciela (...) S.A. we W. w dniu 24 stycznia 2011r. przeciwko dłużniczce M. B. (2) w zakresie: należności głównej w kwocie 274 081,90zł, odsetek umownych naliczanych za okres od dnia 17 maja 2010 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. w kwocie 7971,23zł, odsetek karnych naliczanych za okres od dnia 17 maja 2010r. do dnia 23 stycznia 2011r. w kwocie 5430,40zł, kosztów windykacji w kwocie 18zł, opłat za ubezpieczenie kredytu i nieruchomości w kwocie 1121zł, dalszych należnych odsetek umownych naliczanych w wysokości 21% w stosunku rocznym od kwoty 274 081,90zł za okres od dnia 24

stycznia 2011 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, iż egzekucja może być prowadzona do kwoty 409434zł. Nadto Sąd zasądził od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 67zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Dowód: postanowienie z dnia 12.09.2011r. – k. 26 - 27 akt ww sprawy o sygn. I Co 279/11.

W dniu 28 sierpnia 2012r. odbyło się posiedzenie Zarządu (...)S.A. we W., podczas którego zapoznano się z wnioskiem Departament Rozwoju Produktów Bankowych, w którym wniesiono o zatwierdzenie zmian w zasadach wyznaczania kursów walut oraz spreadu dla walut obcych w (...) S.A, wskazując, że proponowane zmiany polegają na formalizowaniu zasad dotyczących wyznaczania kursów walutowych przez bank – określenie weryfikowalnego przez kredytobiorcę wzorca – w celu zapewnienia zgodności z rekomendacją (...) a ponadto na przesunięciu wyznaczania kursów walutowych przez Bank na godzinę 14:50 oraz sformalizowanie wewnętrznych zasad wyznaczania spreadu walutowego przez bank.

Po zapoznaniu się z wnioskiem zarząd (...) S.A. we W. utrzymał maksymalną wysokość spreadu na poziomie 7% oraz podjął uchwałę nr (...), mocą której zatwierdził zmiany w zasadach wyznaczania kursów walut w (...)S.A. zatwierdzając jednocześnie dokumenty w postaci: Procedury obsługi spłat kredytów hipotecznych indeksowanych do CHF bezpośrednio w walucie indeksacyjnej, Procedurę wyznaczania i publikowania kursów walutowych w Banku oraz Wzorce aneksów do umowy kredytu hipotecznego regulujących zasady ustalania kursów walut i maksymalną wysokość spreadu.

Dowód: wyciąg z protokołu z posiedzenia Zarządu (...)S.A. – k. 211 – 214.

Zgodnie z Procedurą wyznaczania i publikacji kursów walutowych w (...)S.A, obowiązującą od dnia 15 września 2012r:

1. obowiązujący w Banku kurs kupna i sprzedaży CHF określany jest na podstawie notowań kursu sprzedaży danej waluty na międzybankowym rynku walutowym publikowanym i udostępnianym przez serwis (...);
2. bank celem wyznaczenia kursów obowiązujących w Banku wyznacza kurs bazowy tj. medianę z notowań kursu sprzedaży publikowanego w serwisie (...) pomiędzy godziną 14:20 a 14:40, z zastrzeżeniem, że w celu wyznaczenia mediany przyjmowane są notowania kursu sprzedaży z 5 minutowym interwałem tj., z godzin: 14:20, 14:25, 14:30, 14:35 i 14:40;
3. bank celem wyznaczenia kursu sprzedaży waluty CHF dokonuje powiększenia kursu bazowego o zatwierdzony przez Zarząd Banku współczynnik. Jednocześnie kurs kupna ustalany jest zachowaniem spreadu walutowego na poziomie zgodnym z obowiązującą uchwałą Zarządu, jednak na poziomie nie wyższym niż 7%, z zastrzeżeniem, iż za spread walutowy rozumie się:
$$\left[\left(\text{kurs sprzedaży waluty w Banku} - \text{kurs kupna waluty w Banku} \right) / \text{kurs kupna waluty w banku} \right] \times 100\% \leq 7\%;$$
4. wysokość obowiązującego w Banku spreadu oraz wartość odchylenia od mediany określonej w pkt 2 określa uchwała zarządu banku;
5. wartość określona w pkt 3 jest wartością maksymalną, ograniczającą bank w zakresie kształtowania wysokości spreadu walutowego;
6. informacja o wysokości obowiązującego w banku spreadu oraz o wysokości obowiązujących kursów waluty CHF udostępniana jest klientom banku za pośrednictwem www oraz infolinii;
7. (...) okresowo prezentuje na (...) zestawienie konkurencji w zakresie kursu walutowego z uwzględnieniem obecnej polityki cenowej banku, prezentując pozycję banku względem konkurencji, z tym zastrzeżeniem, iż w wyjątkowych okolicznościach przedmiotowa prezentacja może odbywać się na żądanie. Za wyjątkowe okoliczności rozumie się: nagłą zmianę na rynku międzybankowym, zmianę sytuacji ekonomiczno-gospodarczej w kraju lub na świecie mającą bezpośredni wpływ na działalność Banku, żądanie prezentacji przez (...), Zarząd Banku.

Dowód: Procedura wyznaczania i publikacji kursów walutowych w (...)S.A. – k. 215 – 217.

W dniu 6 listopada 2012 r. odbyło się posiedzenie Zarządu (...)S.A. we W., podczas którego Departament Rozwoju Produktów Bankowych wniósł o akceptację wewnętrznych zasad ustalania kursu CHF wskazując, że zasady te zostały zaakceptowane przez (...) dnia 31 października 2012r.

Zgodnie z tymi zasadami:

1. Departament Skarbu wyznacza kurs bazowy zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie udzielania kredytów hipotecznych (mediana z notowań kursu sprzedaży publikowanego w serwisie Reuters pomiędzy godziną 14:20 a 14:40);
2. Departament Skarbu jednocześnie posiada możliwość modyfikacji ww. kursu bazowego o wartość eksperycką (+/-) 0,5%;
3. Dienne kursy kupna i sprzedaży banku wyznaczone są przez Departament Skarbu z zachowaniem następujących zasad:
 - a. kurs sprzedaży wyznaczony jest poprzez przesunięcie ostatecznie wyznaczonego kursu bazowego o 3% w górę,
 - b. kurs kupna wyznaczony jest z zachowaniem 7% spread tj. $[(\text{kurs sprzedaży waluty w Banku} - \text{kurs kupna waluty w Banku}) / \text{kurs kupna waluty w Banku}] \times 100\% < 7\%$ jednocześnie
 - c. spełniając warunek: kurs bazowy (mediana z notowań kursu sprzedaży publikowanego w serwisie Reuters pomiędzy godziną 14:20 a 14:40) zawiera się pomiędzy kursem kupna, a kursem sprzedaży banku, z tym zastrzeżeniem, iż kursy banku są wyznaczone w odniesieniu do kursów walut obowiązujących na moment wyznaczania kursów przez banku w bankach referencyjnych. Lista banków referencyjnych wyznaczana jest zgodnie z pkt 4;
4. (...), na wniosek (...), rekomenduje listę banków do których odnosi się Departament Skarbu podczas ustalania kursu sprzedaży CHF;
5. nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy (...) będzie prezentować analizę konkurencji na (...) oraz rekomendować ewentualne modyfikacje ww. zasad.

Uchwałą nr (...)z dnia 6 listopada 2012 r. Zarząd (...)S.A. we W. zatwierdził powyższe wewnętrzne zasady wyznaczania kursu CHF, wskazując, że zmiany te winny obowiązywać od dnia 21 listopada 2012 r.

Dowód: wyciąg z protokołu z posiedzenia zarządu – k. 218 – 220,

załącznik (...) do uchwały nr (...)/304/2012 – k. 221.

Pismem z dnia 5 listopada 2014r, przesłanym w tym samym dniu, powódka zwróciła się do strony pozwanej z wnioskiem o restrukturyzację kredytu oraz umorzenie odsetek.

Dowód: pismo z dnia 5.11.2014r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 104.

W oparciu o tytuł wykonawczy – bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)z dnia 24 stycznia 2011r, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, prowadzone jest z wniosku strony pozwanej postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków B. B. (2) (sygn. akt (...)). W toku egzekucji wyegzekwowano dotychczas od powódki na rzecz banku kwotę 339zł 75gr. - okoliczności niesporne (k. 267).

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony oraz znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków w sygn. I Co 279/11.

Sąd uznał nadto za wiarygodne zeznania świadków M. K. i W. B.. Świadek M. K. opisał proces ustalania kursu walut w pozwanym banku, obowiązujący w okresie przed podjęciem w tym zakresie uchwał przez zarząd (...)S.A, a zeznania tego świadka są spójne i logiczne, a tym samym wiarygodne. Natomiast świadek W. B. wprawdzie nie pamiętała już dokładnie przebiegu samej procedury zawarcia umowy z powódką, to jednak opisała, w jaki sposób w tym okresie procedura ta wyglądała, przy czym jej zeznania korespondują z dokumentami, znajdującymi się w aktach sprawy.

Odnosnie zeznań świadka D. D., to jedynie częściowo stanowiły ono podstawę ustaleń faktycznych. Nieprawdziwe jest bowiem twierdzenie świadka, iż powódce nie udzielono żadnych informacji co do ryzyka związanego z klauzulami indeksacyjnymi. Przedstawiono jej bowiem symulację rat pożyczki w CHF oraz w PLN.

W zasadzie za wiarygodne uznał Sąd przesłuchanie powódki M. D., z tym zastrzeżeniem, że powódka jako ekonomistka, nawet jeśli nie pracowała w sektorze bankowym, musiała mieć choćby podstawową wiedzę na ten temat, jakie znaczenie ma zawarcie w umowie pożyczki klauzuli indeksacyjnej.

W sprawie spór w istocie dotyczył oceny postanowień §7 pkt 6 i §11 pkt 5 umowy pożyczki hipotecznej z dnia 12.11.2008r. w świetle art. 385¹§1 kc. Na wstępie zauważyć należy, iż przepis ten nie dopuszcza możliwości uznania za klauzulę abuzywną postanowień uzgodnionych indywidualnie z konsumentem oraz postanowień określających w sposób jednoznaczny główne świadczenia stron.

W umowie pożyczki wskazano, iż kwota pożyczki zostanie przez pożyczkobiorcę wydatkowana na dowolny cel. Z umowy tej nie wynika zatem, aby powódka zaciągała ją w ramach prowadzonej działalności gospodarczej lub na cel związany z jej działalnością zawodową, a to oznacza, iż powinna być uważana za konsumenta w rozumieniu art. 22¹ kc. Powódka wprawdzie wskazała, że zamierzała część kwoty zainwestować w Afryce Południowej, ale pożyczkę przeznaczyła także na inne cele, w tym na remont mieszkania, zakup samochodu oraz aparatu fotograficznego.

Strona pozwana zarzuciła, że waluta indeksacji należała do postanowień indywidualnie uzgodnionych przez strony, a nie narzuconych przez bank. Należy zgodzić się ze stroną pozwaną, iż powódka dokonała wyboru waluty indeksacji, skoro po przedstawieniu jej symulacji kredytu w PLN i CHF, uznała pożyczkę indeksowaną do waluty obcej za korzystniejszą. Powódka jest z wykształcenia ekonomistką, nawet jeśli nie specjalizuje się w obsłudze produktów bankowych, to z racji zdobytego wykształcenia musiała mieć świadomość, co oznacza indeksacja rat pożyczki do waluty obcej. Miała także świadomość ryzyka zmiany kursu CHF, nawet jeśli w 2008r. kurs tej waluty uważany był za stabilny. Jednak dokonanie wyboru waluty indeksacji nie oznacza, że powódka uzgadniała indywidualnie postanowienia umowy pożyczki, w tym zakwestionowane przez nią postanowienia §7 pkt 6 i § 11 pkt 5 umowy. Okoliczności tej strona pozwana nie wykazała. Powódka zaś w czasie rozmów poprzedzających zawarcie umowy otrzymała proponowany tekst umowy i zdecydowała się zawrzeć umowę o treści odpowiadającej wzorcowi umownemu, którym w tym czasie posługiwał się bank. Pozwany bank nie wykazał zwłaszcza tej okoliczności, aby strony indywidualnie uzgadniały postanowienia umowy dotyczące kursu CHF, według którego raty kredytu miały być przewalutowane. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika zatem, by powódka negocjowała postanowienia umowne w tej części. Ciężar udowodnienia, że powódka miała taką możliwość w świetle art. 385¹§4 kc spoczywał zaś na stronie pozwanej. Niewątpliwie wybór rodzaju kredytu musiał być elementem indywidualnych uzgodnień, jednak praktyka obowiązująca na rynku pozwala na przyjęcie, iż decyzja o wyborze gotowego produktu oznacza akceptację warunków, na jakich jest udzielany, a ich przyjęcie lub nie decyduje o tym, czy umowa zostanie zawarta (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14.05.2015r, I ACa 16/15, Lex nr 1733746).

Nadto strona pozwana zarzuciła, że skoro indeksacja za pomocą waluty obcej kształtuje bezpośrednio wysokość kredytu do spłaty, to postanowienia ją regulujące należą do postanowień dotyczących głównych postanowień stron.

Wskazać zaś należy, że strony zawarły umowę pożyczki, a nie kredytu. Jednak istotniejsze jest, że zakwestionowane przez powódkę postanowienia umowne nie określają głównych świadczeń stron w rozumieniu art. 385¹§1 kc. W wyniku zawartej umowy pożyczki bank udostępnił powódce określoną sumę pożyczki w złotych polskich (art. 720§1 kc), choć jej wysokość została określona (indeksowana) według kursu waluty obcej, tj. CHF w dniu wydania kwoty pożyczki. Indeksacja miała miejsce także w celu określenia wysokości poszczególnych rat pożyczki. Pożyczkobiorca - przy takiej konstrukcji umowy - zwraca zatem bankowi określoną sumę pożyczki, przy czym w związku z kursem waluty obcej suma wykorzystana w dniu wykonania umowy pożyczki może mieć inną wartość rynkową w wyniku indeksacji walutowej. Pożyczkobiorca może zatem być zobowiązany do zwrotu bankowi pierwotnie wykorzystanej kwoty pożyczki, jednak suma ta może mieć inną wartość rynkową w okresie spłaty kredytu. Wobec powyższego niezasadne jest twierdzenie strony pozwanej, że klauzule regulujące zasady indeksacji określają główne świadczenia stron umowy pożyczki hipotecznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.01.2016r, I CSK 1049/14, www.sn.pl/orzecnictwo). Klauzule te nie odnoszą się bowiem bezpośrednio do samych elementów przedmiotowo istotnych umowy pożyczki (art. 720§1 kc), a kształtują jedynie dodatkowy mechanizm indeksacyjny głównych świadczeń stron stosunku zobowiązaniowego tj. sposób określania rynkowej wartości wydanej sumy pożyczki w PLN w relacji do CHF.

Niewątpliwie samo zawarcie umowy pożyczki indeksowanej do waluty obcej nie może być traktowane jako sprzeczne z dobrymi obyczajami lub rażąco naruszające interesy konsumenta. Istotne jednak jest, w jaki sposób są sformułowane te postanowienia umowne, w których wskazany jest mechanizm ustalania kursu waluty obcej, według którego ma zostać dokonana indeksacja, zwłaszcza w sytuacji gdy - tak jak w niniejszej sprawie - jest to kurs ustalany przez bank, a to oznacza, iż klauzula ta odnosi się także do tzw. spreadu walutowego. W ocenie Sądu postanowienia §7 pkt 6 i § 11 pkt 5 umowy łączącej strony mają charakter blankietowy. Odwołują się bowiem do kursu waluty ustalonego w tabeli, który to kurs ustalała strona pozwana. W tabeli tej podana jest w istocie cena, po której bank kupuje i sprzedaje daną walutę swoim klientom. Klauzule te nie wskazują, w jaki sposób ustalany jest kurs waluty, pozwalając bankowi dowolnie kształtować ten kurs, w tym także poziom spreadu. Przedłożone przez bank uchwały zarządu zostały przy tym podjęte w 2012r, a zatem nie tylko po zawarciu przez strony umowy pożyczki, ale i po jej wypowiedzeniu i dokonanej indeksacji pozostałego do spłaty kapitału pożyczki. Wprawdzie świadek M. K. wskazał, w jaki sposób był wcześniej ustalany kurs CHF, jednak na podstawie jedynie tych zeznań nie sposób ustalić, na jakim poziomie w latach 2008 - 2010 kształtował się w pozwanym banku spread waluty. Jednak nie ta okoliczność ma rozstrzygające znaczenie dla oceny klauzul umownych, lecz ich blankietowy sposób sformułowania, który uzależniał wysokość kursu waluty od decyzji jednej ze stron umowy, tj. banku. Wskazać przy tym należy, iż strona pozwana nie przedłożyła wskazanego w §1 umowy „Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek hipotecznych przez (...)S.A.” Nie jest zatem wiadome, czy nie zawiera on postanowień odnośnie sposobu ustalania kursu waluty obcej w tabeli, do której odwołano się w zakwestionowanych klauzulach umownych. Ciężar wykazania tej okoliczności w myśl art. 6 kc spoczywał jednak na stronie pozwanej.

Sposób ustalenia kursu waluty obcej powinien być wprost określony w umowie pożyczki, tymczasem pozwany bank konstruując wzorzec umowy odnośnie postanowień dotyczących indeksacji pozostałej do spłaty kwoty pożyczki czy jej rat, uczynił to w taki sposób, który godzi w równowagę kontraktową. Takie postępowanie banku należy w ocenie Sądu uznać za działanie wbrew dobrym obyczajom. W klauzulach tych nie wskazano na żadne parametry, które pozwalałyby na przyjęcie, iż kurs ten nie jest ustalany arbitralnie przez pozwany bank. Brak szczegółowych elementów pozwalających pożyczkobiorcy na określenie i weryfikację wysokości kursu waluty obcej, co nie pozwala na ustalenie, czy stosowany przez bank „spread walutowy” spełnia wyłącznie funkcję ustalenia wartości świadczenia w celu utrzymania tej wartości w czasie, w którym ma nastąpić spłata pożyczki, czy może pozwala bankowi na uzyskanie dodatkowego wynagrodzenia poza odsetkami kapitałowymi (por. powołany wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.01.2016r.). Należy zgodzić się z pełnomocnikiem powódki, że zakwestionowane przez powódkę postanowienia umowy pożyczki dają bankowi możliwość uzyskania korzyści finansowych, stanowiących dla kredytobiorcy dodatkowe koszty kredytu, których oszacowanie nie jest możliwe.

W niniejszej sprawie pozwany bank, redagując wskazane postanowienia umowne, przyznał sobie prawo do jednostronnego regulowania wysokości rat kredytu waloryzowanego kursem CHF poprzez wyznaczanie w tabelach

kursowych kursu sprzedaży franka i wartości spreadu walutowego. Uprawnienie to nie doznawało żadnych ograniczeń. W umowie nie sprecyzowano sposobu ustalania kursu wymiany walut w tabeli banku. Nadto kurs sprzedaży waluty oferowany przez banki zawiera w sobie marżę kupna lub sprzedaży, której wysokość uzależniona jest wyłącznie od decyzji banku. Z faktu podpisania umowy nie wynika, aby powódka zaakceptowała sposób ustalania kursu waluty w banku, skoro w umowie brak zapisów w tym zakresie.

Zakwestionowane przez powódkę postanowienia umowne, które nie były z nią indywidualnie negocjowane, w istocie wymuszały na niej zakup waluty po określonym w tabeli banku kursie, przy jednoczesnym braku określenia w umowie relacji tego kursu w stosunku do rynku walutowego. Na ocenę abuzywności wskazanych postanowień umowy bez wpływu pozostaje przy tym zmiana ustawy Prawo bankowe dokonana ustawą z dnia 29.07.2011r. (Dz. U. z 2011r, nr 165, poz. 984). Strona pozwana wystawiła bowiem bankowy tytuł egzekucyjny w dniu 24 stycznia 2011r, a wypowiedzenia umowy pożyczki dokonała w 2010r. Powyższa ustawa weszła zaś w życie z dniem 26.08.2011r. i nie mogła mieć zastosowania do umowy wypowiedzianej przed tą datą.

Uznanie powyższych klauzul umownych za abuzywne prowadzi do przyjęcia, że postanowienia te są bezskuteczne w stosunku do stron umowy. Postanowienia to są zatem nieważne, lecz bezskuteczne, zaś umowa pożyczki wiąże strony w pozostałym zakresie. Należy zauważyć, iż sankcja przewidziana w art. 385¹§1 kc jest bardziej dotkliwa dla przedsiębiorcy, aniżeli sankcja nieważności wskazana w art. 58kc. Przepis art. 385¹§1 kc nie zawiera bowiem podobnego uregulowania, jakie zawarte jest w art. 58§3 in fine kc. Nie ma bowiem znaczenia w świetle tego przepisu doniosłość zakwestionowanego postanowienia umownego.

Powódka w niniejszym procesie nie kwestionowała, iż na skutek wypowiedzenia umowy doszło do jej rozwiązania w 2010r. Niezasadnie powódka zarzuciła jednak w pozwie, że strona pozwana nie była uprawniona bez jej zgody do przewalutowania pożyczki. Z chwilą upływu okresu wypowiedzenia kwota niespłaconej dotychczas pożyczki stała się bowiem wymagalna i strona pozwana była uprawniona do ustalenia wysokości należności głównej w PLN. Jednak w piśmie przygotowawczym z dnia 11.08.2015r. pełnomocnik powódki zarzuciła nadto, że postanowienia §7 pkt 6 i §11 pkt 5 uznać należy za abuzywne z tej przyczyny, iż są one nieprecyzyjne i nie podają jednoznacznego sposobu wyliczeń, odwołując się do tabel kursowych banku. Zarzut ten Sąd uznał za zasadny.

Podnosząc zarzut abuzywności ww klauzul umownych, powódka stwierdziła, że wskazana w bankowym tytule egzekucyjnym kwota została ustalona w sposób nieprawidłowy. Podniosła, że brak jest „klarownych wyliczeń, które umożliwiałyby należyte skontrolowanie wskazanej kwoty”. Zgodnie zaś z art. 840§1 pkt 1 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeśli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu. Zarzucając, iż kwota wskazana w bankowym tytule egzekucyjnym, któremu nadano klauzulę wykonalności, została ustalona nieprawidłowo, powódka wykazała, iż klauzule umowne, na mocy których ustalono kwotę jej zobowiązania objętą tytułem wykonawczym, są niedozwolonymi postanowieniami umownymi w rozumieniu art. 385¹§1 kc. Wobec powyższego należało rozważyć, na której ze stron w myśl art. 6 kc spoczywał w okolicznościach niniejszej sprawy ciężar wykazania wysokości świadczenia, do którego zapłaty zobowiązana jest powódka. Istotne jest, że to strona pozwana ustaliła wysokość należności, objętych bankowym tytułem egzekucyjnym. Bank nie tylko uwzględnił raty, z których zapłatą powódka pozostawała w opóźnieniu, i raty, których termin zapłaty jeszcze nie nadszedł, ale przeliczył te raty według własnego kursu CHF na PLN. Z bankowego tytułu egzekucyjnego nie wynika, ile w CHF wynosiła należność, której przewalutowania dokonano, nie wynika także według jakiego kursu przeliczono tę kwotę na PLN. Nie jest także wiadome, od jakiej dokładnie należności ustalono odsetki wskazane kwotowo w tytule egzekucyjnym, według jakiego kursu CHF dokonano przewalutowania tej należności. Skoro powódka zakwestionowała w całości należność wskazaną w tytule egzekucyjnym, to także koszty windykacji w kwocie 18zł oraz zaległe opłaty za ubezpieczenie kredytu i nieruchomości w wysokości 1121zł. Strona pozwana - pomimo zarzutu powódki odnoszącego się do wysokości kwoty objętej bankowym tytułem egzekucyjnym - w piśmie przygotowawczym z dnia 12.10.2015r. nie wskazała, w jaki dokładnie sposób wyliczono tę kwotę. Bank powinien był przedstawić także harmonogram spłat rat pożyczki i przedstawić sposób

wyliczenia poszczególnych rat na dzień ich wymagalności. Nawet jednak gdyby uznać, że na powódce spoczywał ciężar wykazania, iż wysokość świadczenia, do którego uiszczenia zobowiązana jest powódka, jest inna od tej, która wynika z bankowego tytułu egzekucyjnego, to powódka miałaby możliwość złożenia stosownych wniosków dowodowych jedynie wtedy, gdyby strona pozwana nie tylko wskazała wysokość roszczenia wynikającego z łączącej strony umowy pożyczki, ale również podała, jakie dokładnie należności składają się na tę kwotę, co w okolicznościach niniejszej sprawy oznaczało wskazanie m.in. jaka kwota w CHF została przeliczona na PLN i według jakiego kursu CHF. Tylko wówczas bowiem powódka byłaby w stanie wykazać, w jakim zakresie objęte tytułem egzekucyjnym świadczenia pieniężne nie odpowiadają jej rzeczywistemu zadłużeniu wobec pozwanego banku. Skuteczność podniesionego przez powódkę zarzutu abuzywności klauzul umownych, pozwala na przyjęcie, iż na mocy umowy pożyczki nie była ona zobowiązana na rzecz banku do zapłaty kwoty w takiej wysokości, jaka wynika z tytułu wykonawczego i to z tej przyczyny, że postanowienia umowy, przewidujące indeksowanie kwoty poszczególnych rat oraz pozostałej do spłaty kwoty pożyczki według kursu CHF zgodnego z tabelą walut ustalaną przez pozwany bank, nie wiązały stron. Wobec nie przedstawienia przez stronę pozwaną sposobu wyliczenia objętych tytułem wykonawczym kwot, nie byłoby możliwe - nawet jeśli powódka złożyłaby taki wniosek - przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego celem ustalenia wysokości zobowiązania powódki na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego.

Przedmiotem procesu było żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, a w sprawie powódka zakwestionowała prawidłowość wyliczenia kwoty zadłużenia w oparciu o niedozwolone postanowienia umowne. Nie było przedmiotem niniejszego postępowania dokonanie obrachunku stron z tytułu udzielonej pożyczki, a kontrola prawidłowości wystawionego przez pozwanego bank bankowego tytułu egzekucyjnego (por. powołany wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14.05.2015r). Niewątpliwie powódka pozostaje dłużnikiem banku, a uwzględnienie powództwa w niniejszej sprawie nie może skutkować uznaniem, iż spełniła ona wobec strony pozwanej świadczenia, do których była zobowiązana z tytułu umowy pożyczki z dnia 12.11.2008r.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 840§1 pkt 1 kpc uwzględnił powództwo, orzekając jak w punkcie I sentencji postanowienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 3 kpc w związku z art. 122§2 kpc. Zasądzona kwota 8856zł kosztów procesu obejmuje 7200zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego oraz podatek VAT w kwocie 1656zł. Wynagrodzenie pełnomocnika ustanowionego z urzędu, zasądzone od strony przeciwnej na rzecz strony reprezentowanej przez tego pełnomocnika, podlega bowiem podwyższeniu o należny podatek od towarów i usług (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3.12.2015r, III CZP 90/15, www.sn.pl/orzecznictwo).

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 17584zł tytułem opłaty sądowej od pozwu (5% z 351663zł 75gr - k. 9).